

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 22ας Ιουνίου 2016*

«Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Οικιακές ηλεκτρικές συσκευές — Ενίσχυση λόγω αναδιάρθρωσης — Απόφαση με την οποία ενίσχυση κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά υπό ορισμένους όρους — Απόφαση εκδοθείσα κατόπιν ακυρώσεως από το Γενικό Δικαστήριο της προγενέστερης αποφάσεως σχετικά με την ίδια διαδικασία — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Δεν θίγεται ουσιωδώς η ανταγωνιστική θέση — Απαράδεκτο»

Στην υπόθεση T-118/13,

Whirlpool Europe BV, με έδρα το Breda (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους F. Wijckmans και H. Burez, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από την

Electrolux AB, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), εκπροσωπούμενη από τους F. Wijckmans και H. Burez, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους L. Flynn, É. Gippini Fournier και P.-J. Loewenthal,

καθής,

υποστηριζόμενης από

τη **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τους G. de Bergues, D. Colas και J. Bousin,

και

τη **Fagor France SA**, με έδρα το Rueil-Malmaison (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους J. Derenne και A. Müller-Rappard, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσες,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης 2013/283/ΕΕ της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2012, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.23839 (C 44/2007) της Γαλλίας υπέρ της επιχειρήσεως FagorBrandt (ΕΕ 2013, L 166, σ. 1),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. E. Martins Ribeiro, πρόεδρο, S. Gervasoni και L. Madise (εισηγητή), δικαστές,
γραμματέας: L. Grzegorzczak, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησης της
24ης Νοεμβρίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η προσφεύγουσα, Whirlpool Europe BV (στο εξής: Whirlpool), δραστηριοποιείται στον τομέα κατασκευής και διάθεσης στο εμπόριο μεγάλων ηλεκτρικών οικιακών συσκευών.
- 2 Με έγγραφο της 6ης Αυγούστου 2007, η Γαλλική Δημοκρατία κοινοποίησε στην Επιτροπή σχέδιο ενίσχυσης ύψους 31 εκατομμυρίων ευρώ για την αναδιάρθρωση της FagorBrandt SA, νυν Fagor France SA (στο εξής: FagorBrandt ή αποδέκτρια).
- 3 Με έγγραφο της 10ης Οκτωβρίου 2007, η Επιτροπή ενημέρωσε τη Γαλλική Δημοκρατία ότι αποφάσισε να κινησει την επίσημη διαδικασία εξέτασης που προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ (ΕΕ 2007, C 275, σ. 18).
- 4 Με έγγραφα της 14ης Δεκεμβρίου 2007, της 26ης Φεβρουαρίου και της 12ης Μαρτίου 2008, η Electrolux AB, επίσης δραστηριοποιούμενη στον τομέα κατασκευής και διάθεσης στο εμπόριο μεγάλων ηλεκτρικών οικιακών συσκευών, υπέβαλε συναφώς παρατηρήσεις.
- 5 Με έγγραφο της 17ης Δεκεμβρίου 2007, η Whirlpool υπέβαλε τις δικές της παρατηρήσεις.
- 6 Με την απόφαση 2009/485/ΕΚ της 21ης Οκτωβρίου 2008, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 44/07 (πρώην N 460/07) που η Γαλλία προτίθεται να χορηγήσει στην επιχείρηση FagorBrandt (ΕΕ 2009, L 160, σ. 11), η Επιτροπή επέτρεψε τη χορήγηση της ενίσχυσης υπό τον όρο, μεταξύ άλλων, ότι η FagorBrandt θα παύσει επί μια πενταετία την εμπορία ψυγείων, καταψυκτών, προϊόντων ψησίματος/βρασίματος και πλυντηρίων πιάτων υπό το σήμα Vedette.
- 7 Με την απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2012, Electrolux κατά Επιτροπής (T-115/09 και T-116/09, EU:T:2012:76), εκδοθείσα επί των προσφυγών που άσκησαν η Electrolux και η Whirlpool, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση 2009/485 διαπιστώνοντας ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτίμησης, καθόσον έλαβε υπόψη ένα μη ισχύον αντισταθμιστικό μέτρο (τη μεταβίβαση της Brandt Components) και παρέλειψε να εξετάσει το σωρευτικό αποτέλεσμα που είχε στον ανταγωνισμό η κοινοποιηθείσα ενίσχυση περί της οποίας γίνεται λόγος στη σκέψη 2 ανωτέρω, σε συνδυασμό με άλλη ενίσχυση που χορήγησε η Ιταλική Δημοκρατία στη FagorBrandt, μέσω της θυγατρικής της FagorBrandt Italia (στο εξής: ιταλική ενίσχυση).
- 8 Στις 25 Ιουλίου 2012, μετά την έκδοση της απόφασης της 14ης Φεβρουαρίου 2012, Electrolux κατά Επιτροπής (T-115/09 και T-116/09, EU:T:2012:76), η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2013/283/ΕΕ, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.23839 (C 44/2007) της Γαλλίας υπέρ της επιχειρήσεως FagorBrandt (ΕΕ 2013, L 166, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το θεσμικό

αυτό όργανο κήρυξε την κοινοποιηθείσα ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά (στο εξής: ενίσχυση την οποία αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση ή επίμαχο μέτρο) υπό τους εκεί προβλεπόμενους όρους.

- 9 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή, αφού εξέτασε το σωρευτικό αποτέλεσμα του επίμαχου μέτρου σε συνδυασμό με την ιταλική ενίσχυση (αιτιολογικές σκέψεις 85 έως 88), έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι η μεταβίβαση της Brandt Components (την οποία η απόφαση 2009/485 είχε χαρακτηρίσει ως αντισταθμιστικό μέτρο) και η (επιβληθείσα με την απόφαση 2009/485) παύση εμπορίας ορισμένων προϊόντων της μάρκας Vedette (συσκευών ψησίματος/βρασίματος και πλυντηρίων πιάτων) επί μια πενταετία δεν κρίνονταν επαρκείς ώστε να προληφθεί κάθε υπερβολική στρέβλωση του ανταγωνισμού (αιτιολογικές σκέψεις 100 και 112). Υπό τις συνθήκες αυτές, το θεσμικό αυτό όργανο, μεταξύ άλλων, αποφάσισε να επιβάλει ως όρο συμβατού του επίμαχου μέτρου την τριετή παράταση της παύσης εμπορίας των προαναφερθέντων προϊόντων μάρκας Vedette (αιτιολογική σκέψη 112). Έκρινε επίσης ότι το μέτρο αυτό και μόνον αρκούσε ώστε να αμβλυνθούν, κατά τρόπο σύμφωνο με την αρχή της αναλογικότητας, οι αρνητικές επιπτώσεις που προκάλεσε η χορήγηση της επίμαχης ενίσχυσης στον ανταγωνισμό (αιτιολογική σκέψη 117), και ότι αντιστάθμιζε το σωρευτικό αποτέλεσμα της εν λόγω ενίσχυσης σε συνδυασμό με την ιταλική ενίσχυση (αιτιολογική σκέψη 118).
- 10 Το διατακτικό της προσβαλλομένης απόφασης έχει ως εξής:

«Άρθρο 1

Η ενίσχυση ύψους 31 εκατομμυρίων ευρώ την οποία προτίθεται να χορηγήσει η [Γαλλική Δημοκρατία] στην επιχείρηση FagorBrandt είναι συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 2.

Άρθρο 2

1. Οι γαλλικές αρχές υποχρεούνται να αναστείλουν την καταβολή στην επιχείρηση FagorBrandt της ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 1 της παρούσας απόφασης μέχρις ότου πραγματοποιηθεί η ανάκτηση από τη FagorBrandt της μη συμβιβάσιμης ενίσχυσης που αναφέρεται στην απόφαση 2004/343/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2003.
2. Το σχέδιο αναδιάρθρωσης της FagorBrandt, όπως ανακοινώθηκε στην Επιτροπή από τη [Γαλλική Δημοκρατία] στις 6 Αυγούστου 2007, εκτελείται εξ ολοκλήρου.
3. Η προτεινόμενη από τη FagorBrandt ίδια εισφορά στο κόστος αναδιάρθρωσης, ύψους 31,5 εκατ. ευρώ, θα πρέπει να αυξηθεί με ποσό ύψους 3 190 878,02 ευρώ συνυπολογιζόμενων των τόκων από την ημερομηνία που τέθηκε στη διάθεση της FagorBrandt η ιταλική ενίσχυση έως τις 21 Οκτωβρίου 2008. Η αύξηση αυτή θα πρέπει να πραγματοποιηθεί πριν από την ολοκλήρωση της περιόδου αναδιάρθρωσης της επιχείρησης που έχει οριστεί στις 31 Δεκεμβρίου 2012. Οι γαλλικές αρχές θα πρέπει να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία της εν λόγω αύξησης εντός δύο μηνών από τη λήξη της προθεσμίας στις 31 Δεκεμβρίου 2012.
4. Η FagorBrandt παύει επί μία οκταετία να εμπορεύεται προϊόντα ψύξης, προϊόντα ψησίματος/βρασίματος και πλυντήρια πιάτων του σήματος Vedette.
5. Για να εξασφαλιστεί η τήρηση των όρων που προβλέπονται στις παραγράφους 1 έως 4 του παρόντος άρθρου, η [Γαλλική Δημοκρατία] ενημερώνει την Επιτροπή, μέσω ετήσιων εκθέσεων, σχετικά με την κατάσταση της εξέλιξης της αναδιάρθρωσης της FagorBrandt, την ανάκτηση της μη συμβιβάσιμης ενίσχυσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, την καταβολή της συμβιβάσιμης ενίσχυσης, καθώς και την εφαρμογή των αντισταθμιστικών μέτρων.

Άρθρο 3

Η [Γαλλική Δημοκρατία] ενημερώνει την Επιτροπή, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα που έχει λάβει για να συμμορφωθεί με αυτήν.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.»

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 11 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Φεβρουαρίου 2013, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 12 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Ιουνίου 2013, η Electrolux ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία υπέρ της προσφεύγουσας. Με δικόγραφα που κατέθεσαν στις 25 Ιουνίου και 8 Ιουλίου 2013, η FagorBrandt και η Γαλλική Δημοκρατία ζήτησαν να παρέμβουν υπέρ της Επιτροπής.
- 13 Με διατάξεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου δέχτηκε τις αιτήσεις παρέμβασης που υπέβαλαν η Electrolux, η FagorBrandt και η Γαλλική Δημοκρατία.
- 14 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 3 Οκτωβρίου 2013, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να της επιτρέψει να υποβάλει, ως μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας, γραπτές παρατηρήσεις επί των αιτημάτων της Επιτροπής σχετικά με το παραδεκτό της προσφυγής, δεδομένου ότι τα εν λόγω αιτήματα υποβλήθηκαν για πρώτη φορά με το υπόμνημα ανταπάντησης.
- 15 Με έγγραφα της 14ης, της 24ης και της 29ης Οκτωβρίου 2013, η Επιτροπή, η Γαλλική Δημοκρατία και η FagorBrandt υπέβαλαν παρατηρήσεις επί του μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας που ζήτησε η προσφεύγουσα.
- 16 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 5 Δεκεμβρίου 2013, η FagorBrandt και η Γαλλική Δημοκρατία υπέβαλαν τα υπομνήματα της παρέμβασής τους.
- 17 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Δεκεμβρίου 2013, η Electrolux REA υπέβαλε υπόμνημα παρέμβασης.
- 18 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Φεβρουαρίου 2014, η Επιτροπή διατύπωσε τις παρατηρήσεις της επί των υπομνημάτων παρέμβασης της Γαλλικής Δημοκρατίας, της FagorBrandt και της Electrolux.
- 19 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 4 Μαρτίου 2014, η προσφεύγουσα διατύπωσε τις παρατηρήσεις της επί των υπομνημάτων παρέμβασης της FagorBrandt και της Γαλλικής Δημοκρατίας.
- 20 Με έγγραφο της 23ης Σεπτεμβρίου 2015, το Γενικό Δικαστήριο ενημέρωσε τους διαδίκους για τη λήψη μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας. Το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε μεταξύ άλλων την προσφεύγουσα να απαντήσει στην επιχειρηματολογία με την οποία η Επιτροπή αμφισβήτησε το παραδεκτό της προσφυγής της και να τεκμηριώσει τα επιχειρήματα που προβάλλει συναφώς με τα δικόγραφά της.

- 21 Με έγγραφα της 9ης και της 30ής Οκτωβρίου 2015, η Επιτροπή και, εν συνεχεία, η προσφεύγουσα απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου.
- 22 Κατόπιν μεταβολής της σύνθεσης των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο δεύτερο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, ακολούθως, η υπό κρίση υπόθεση.
- 23 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της για τον λόγο ότι δεν πληρούνται ένας ή περισσότεροι από τους σωρευτικούς όρους που προβλέπουν οι κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων (ΕΕ 2004, C 244, σ. 2) ή, εν πάση περιπτώσει, για τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν εξακρίβωσε επαρκώς κατά νόμον ότι πληρούνται όλοι οι ως άνω όροι,
  - επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της για τον λόγο ότι παραβαίνει την υποχρέωση αιτιολόγησης που καθιερώνει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ,
  - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα,
  - να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία και τη FagorBrandt στα δικαστικά έξοδά τους.
- 24 Η Electrolux ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της για τον λόγο ότι δεν πληρούνται ένας ή περισσότεροι από τους (σωρευτικούς) όρους που προβλέπουν οι κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων ή, εν πάση περιπτώσει, για τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν εξακρίβωσε επαρκώς κατά νόμον ότι πληρούνται όλοι οι ως άνω όροι,
  - επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της λόγω παράβασης του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.
- 25 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη,
  - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 26 Η FagorBrandt ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη ή ως αβάσιμη,
  - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 27 Η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή.

Σκεπτικό

- 28 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Γαλλική Δημοκρατία και τη FagorBrandt, διατείνεται με το υπόμνημα ανταπάντησης ότι, κατά τη νομολογία, το γεγονός ότι μια επιχείρηση είχε την ευκαιρία να ακουστεί και ότι η εξέλιξη της διαδικασίας καθορίστηκε σε μεγάλο βαθμό από τις παρατηρήσεις της –εφόσον τούτο συνιστά κρίσιμο στοιχείο για την εκτίμηση της ενεργητικής νομιμοποίησής της– δεν απαλλάσσει την εν λόγω επιχείρηση από την υποχρέωση να αποδείξει ότι η επίμαχη ενίσχυση

ενδέχεται να έχει ως συνέπεια να «επηρεαστεί ουσιωδώς» η θέση της στην αγορά. Όσον αφορά το ενδεχόμενο να «επηρεαστεί ουσιωδώς» η ανταγωνιστική θέση της οικείας επιχείρησης, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, στο πλαίσιο προσκόμισης αποδεικτικών στοιχείων από τα οποία να προκύπτει ότι η επίμαχη ενίσχυση αφορά την επιχείρηση αυτή ατομικά, δεν αρκεί κατά τη νομολογία να αποδειχθεί ότι η εν λόγω ενίσχυση είναι ικανή να επηρεάσει «ως ένα βαθμό» τις σχέσεις ανταγωνισμού και ότι η οικεία επιχείρηση τελεί σε σχέση ανταγωνισμού με τον αποδέκτη της ενίσχυσης. Αντιθέτως, πρέπει να αποδειχθεί ότι η προσφεύγουσα επηρεάστηκε από την ενίσχυση κατά συγκεκριμένο τρόπο σε σχέση με τις ανταγωνίστριές της. Επισημαίνει δε ότι το Δικαστήριο υπενθύμισε προσφάτως τη θεμελιώδη αυτή απαίτηση με την απόφαση της 13ης Ιουνίου 2013, Ryanair κατά Επιτροπής (C-287/12 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:395).

- 29 Η προσφεύγουσα, με τις παρατηρήσεις της επί των υπομνημάτων παρέμβασης της FagorBrandt και της Γαλλική Δημοκρατία καθώς και με τις απαντήσεις της στις ερωτήσεις που της έθεσε το Γενικό Δικαστήριο στις 15 Οκτωβρίου 2015, επισημαίνει καταρχάς ότι από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει σαφώς ότι η θέση της στην αγορά επηρεάστηκε ουσιωδώς από την ενίσχυση την οποία αφορά το επίμαχο μέτρο.
- 30 Η προσφεύγουσα, υποστηριζόμενη από την Electrolux, παραπέμπει συναφώς, πρώτον, στην αιτιολογική σκέψη 18 της προσβαλλόμενης απόφασης, με την οποία επισημαίνεται ότι «χωρίς ενίσχυση, η FagorBrandt θα αποκλειόταν από την αγορά» και ότι «[η] εξαφάνιση της FagorBrandt θα επέτρεπε, συνεπώς, στους Ευρωπαίους ανταγωνιστές να αυξήσουν σημαντικά τις πωλήσεις τους και την παραγωγή τους», δεύτερον, στην αιτιολογική σκέψη 93 της ίδιας απόφασης, που διευκρινίζει ότι «μία ενίσχυση αναδιάρθρωσης προκαλεί αυτόματα στρέβλωση του ανταγωνισμού εμποδίζοντας τον αποκλεισμό του δικαιούχου από την αγορά και παρακωλύοντας με τον τρόπο αυτό την ανάπτυξη των ανταγωνιστριών επιχειρήσεων», τρίτον, στην αιτιολογική σκέψη 94 της απόφασης αυτής, όπου αναφέρεται ότι, «χωρίς την ενίσχυση του γαλλικού κράτους, η FagorBrandt σύντομα θα αποκλειόταν από την αγορά [...] ως εκ τούτου, η εξαφάνιση της FagorBrandt θα είχε παράσχει τη δυνατότητα στους Ευρωπαίους αυτούς ανταγωνιστές να αυξήσουν αισθητά τις πωλήσεις τους και κατά συνέπεια την παραγωγή τους» και, τέταρτον, στις αιτιολογικές σκέψεις 105 και 109 της προσβαλλόμενης απόφασης, κατά τις οποίες η Whirlpool είναι ένας από τους «κύριους ανταγωνιστές της FagorBrandt» στην αγορά ψυγείων, καταψυκτών και πλυντηρίων πιάτων. Από τα ανωτέρω η προσφεύγουσα συνάγει ότι, παραθέτοντας τις αιτιολογικές αυτές σκέψεις με τα δικόγραφα της, απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι η θέση της στην αγορά επηρεάστηκε ουσιωδώς.
- 31 Η προσφεύγουσα επισημαίνει επίσης ότι, πριν την υποβολή του υπομνήματος ανταπάντησης, η Επιτροπή δεν είχε αμφισβητήσει το γεγονός ότι η απόφαση 2009/485 αφορά την προσφεύγουσα ατομικά, το δε Γενικό Δικαστήριο δεν έθεσε ζήτημα απαραδέκτου της προσφυγής της με την απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2012, Electrolux κατά Επιτροπής (T-115/09 και T-116/09, EU:T:2012:76). Απαντώντας στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα επισημαίνει συναφώς, κατ' ουσίαν, ότι η απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2012, Electrolux κατά Επιτροπής (T-115/09 και T-116/09, EU:T:2012:76), απέκτησε ισχύ δεδικασμένου όσον αφορά το ζήτημα του παραδεκτού της προσφυγής, δεδομένου, μεταξύ άλλων, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται στον ίδιο διοικητικό φάκελο με αυτόν της απόφασης 2009/485, ότι τα προβληθέντα επιχειρήματα είναι πανομοιότυπα και ότι η Επιτροπή δεν προέβαλε επιχειρήματα αλλά ούτε και προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία τα οποία να παρέχουν στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να διακρίνει το ζήτημα του παραδεκτού της προσφυγής στην παρούσα διαδικασία από το ζήτημα του παραδεκτού της προσφυγής που θεμελιώθηκε δεόντως στην προηγούμενη διαδικασία με την απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2012, Electrolux κατά Επιτροπής (T-115/09 και T-116/09, EU:T:2012:76).
- 32 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, η ίδια διακρίνεται από τις λοιπές επιχειρήσεις στην αγορά.

- 33 Συγκεκριμένα, διατείνεται ότι, πρώτον, ως η δεύτερη σημαντικότερη επιχείρηση της γαλλικής αγοράς, θα είχε κατ' ανάγκη αντλήσει μεγαλύτερο όφελος από τις ανταγωνίστριές της σε περίπτωση εξόδου της αποδέκτριας από την αγορά. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι από τα μέσα του 2013, οπότε η αποδέκτρια της ενίσχυσης έπαυσε τις δραστηριότητές της, η ίδια «απέκτησε σημαντικό αριθμό μεριδίων της γαλλικής αγοράς» καθώς και ότι, έστω και αν ανέκτησε μόλις το 1% των μεριδίων αγοράς της FagorBrandt, το ποσό που αντιστοιχούσε προς το μερίδιο αυτό ισοδυναμούσε με το ποσό της ενίσχυσης την οποία αφορούσε η προσβαλλόμενη απόφαση. Επομένως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εξαφάνιση της FagorBrandt θα μπορούσε να έχει επιφέρει υπέρ αυτής μεγάλο όφελος υπό τη μορφή μεριδίων αγοράς, λαμβανομένης υπόψη της θέσης της ως της δεύτερης σημαντικότερης επιχείρησης της αγοράς, με αποτέλεσμα η ενίσχυση την οποία αφορούσε η προσβαλλόμενη απόφαση να συνιστά αιτία σημαντικών διαφυγόντων κερδών συνεπεία των οποίων θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι επηρεάστηκε ουσιωδώς η θέση της στην αγορά, κατά την έννοια της νομολογίας.
- 34 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, δεύτερον, στο πλαίσιο απόδειξης του γεγονότος ότι η θέση της επηρεάστηκε ουσιωδώς, ότι περιλαμβανόταν, όπως απέδειξε με το δικόγραφο της προσφυγής, μεταξύ των δυνητικών αγοραστών της αποδέκτριας το 2001/2002, ενόσω δηλαδή η τελευταία τελούσε υπό διαδικασία αφερεγγυότητας. Τελικώς όμως οι δραστηριότητες της Brandt μεταβιβάστηκαν στη Fagor, διότι η επιχείρηση αυτή ανέλαβε τη δέσμευση, ως αντάλλαγμα για την επίμαχη ενίσχυση, να μην αναδιαρθρώσει τη Brandt για μια διετία.
- 35 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει, τρίτον, ότι ενεπλάκη στενά στην επίμαχη διαδικασία, σε τέτοιο βαθμό ώστε να διακρίνεται σαφώς από τους λοιπούς μετέχοντες στην αγορά.
- 36 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή αμφισβήτησε για πρώτη φορά το παραδεκτό της προσφυγής με το υπόμνημα ανταπάντησης, προβάλλοντας ένσταση αντλούμενη από έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης της προσφεύγουσας.
- 37 Ωστόσο, αφενός, διαπιστώνεται ότι οι όροι του παραδεκτού της προσφυγής μπορούν οποτεδήποτε να εξεταστούν αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή της Ένωσης (βλ., συναφώς, απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 1996, Skibsværftsforeningen κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-266/94, EU:T:1996:153, σκέψη 40). Επομένως, η εκ μέρους της Επιτροπής μη αμφισβήτηση του παραδεκτού της προσφυγής ή, κατά μείζονα λόγο, η εκπρόθεσμη αμφισβήτηση αυτού δεν συνεπάγεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν θα εξετάσει το ζήτημα αυτό.
- 38 Αφετέρου, τίποτε δεν αποκλείει τη δυνατότητα του Γενικού Δικαστηρίου να λαμβάνει υπόψη παρατηρήσεις που υποβάλλει η προσφεύγουσα μετά την κατάθεση του υπομνήματος απάντησης προκειμένου να τοποθετηθεί επί του ζητήματος του απαραδέκτου (βλ., συναφώς, διάταξη της 7ης Μαρτίου 2013, UOP κατά Επιτροπής, T-198/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:354, σκέψη 32), όπως ρητώς αναγνώρισε και η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 39 Ως εκ τούτου, πρέπει να εξεταστεί το παραδεκτό της προσφυγής που άσκησε η προσφεύγουσα.
- 40 Στο μέτρο που η Επιτροπή προσάπτει στην προσφεύγουσα έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, προβλέπει δύο περιπτώσεις στις οποίες γίνεται δεκτό ότι ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο νομιμοποιείται ενεργητικώς να ασκήσει προσφυγή κατά πράξης της Ένωσης της οποίας δεν είναι αποδέκτης. Αφενός, προσφυγή μπορεί να ασκηθεί υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω πράξη αφορά το πρόσωπο άμεσα και ατομικά. Αφετέρου, το εν λόγω πρόσωπο μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά κανονιστικής πράξης που το αφορά άμεσα χωρίς να επάγεται εκτελεστικά μέτρα.
- 41 Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ως μοναδικό αποδέκτη τη Γαλλική Δημοκρατία και αφορά μεμονωμένη ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο ε', του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του

άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9). Στο μέτρο, συνεπώς, που η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ατομικό περιεχόμενο, δεν πρόκειται περί κανονιστικής πράξης κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, στο οποίο εμπίπτει κάθε πράξη γενικού περιεχομένου πλην των νομοθετικών πράξεων (βλ. απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2014, *Castellnou Energia κατά Επιτροπής*, T-57/11, EU:T:2014:1021, σκέψη 23 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επομένως, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν είναι αποδέκτρια της προσβαλλόμενης απόφασης, η προσφυγή της είναι παραδεκτή μόνον υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω απόφαση την αφορά άμεσα και ατομικά.

- 42 Από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι τα υποκείμενα δικαίου που δεν είναι αποδέκτες μιας απόφασης δεν μπορούν να ισχυρισθούν ότι η εν λόγω απόφαση τα αφορά ατομικά παρά μόνον αν η απόφαση αυτή τα θίγει λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων ή μιας πραγματικής κατάστασης που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τα εξατομικεύει κατά τρόπον ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη της απόφασης (αποφάσεις της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, *Plaumann κατά Επιτροπής*, 25/62, EU:C:1963:17, σ. 223, της 22ας Νοεμβρίου 2007, *Spaice κατά Επιτροπής*, C-260/05 P, EU:C:2007:700, σκέψη 53, της 9ης Ιουλίου 2009, 3F κατά Επιτροπής, C-319/07 P, EU:C:2009:435, σκέψη 29).
- 43 Δεδομένου ότι η προσφυγή αφορά απόφαση της Επιτροπής στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, επισημαίνεται ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων του άρθρου 108 ΣΛΕΕ, πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ, αφενός, του προκαταρκτικού σταδίου εξέτασης των ενισχύσεων που καθιερώνει η παράγραφος 3 του άρθρου αυτού και η οποία έχει ως μοναδικό σκοπό να παράσχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να σχηματίσει μια πρώτη γνώμη ως προς το αν η συγκεκριμένη ενίσχυση συμβιβάζεται εν όλω ή εν μέρει με την κοινή αγορά και, αφετέρου, του σταδίου της εξέτασης την οποία προβλέπει η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου. Μόνο στο πλαίσιο αυτού του σταδίου, που αποσκοπεί στην πλήρη ενημέρωση της Επιτροπής επί του συνόλου των στοιχείων της υπόθεσης, προβλέπει η Συνθήκη υποχρέωση της Επιτροπής να ζητήσει από τους ενδιαφερομένους να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους (βλ. απόφαση της 9ης Ιουλίου 2009, 3F κατά Επιτροπής, C-319/07 P, EU:C:2009:435, σκέψη 30 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 44 Όταν μια επιχείρηση αμφισβητεί το βάσιμο απόφασης περί εκτίμησης της ενίσχυσης η οποία εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ ή κατά το πέρας της επίσημης διαδικασίας εξέτασης, το γεγονός και μόνον ότι μπορεί να θεωρηθεί ως ενδιαφερόμενη επιχείρηση κατά την έννοια της παραγράφου 2 του εν λόγω άρθρου δεν αρκεί ώστε να κριθεί παραδεκτή η προσφυγή. Πρέπει επομένως να αποδείξει ότι κατέχει μια ιδιαίτερη θέση κατά την έννοια της απόφασης της 15ης Ιουλίου 1963, *Plaumann κατά Επιτροπής* (25/62, EU:C:1963:17) (βλ., συναφώς, διάταξη της 10ης Νοεμβρίου 2015, *Compagnia Trasporti Pubblici κ.λπ. κατά Επιτροπής*, T-187/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:846, σκέψη 18). Τούτο ισχύει, ιδίως, στην περίπτωση που η θέση της εν λόγω επιχείρησης στην αγορά επηρεάζεται ουσιωδώς από την ενίσχυση που αποτελεί το αντικείμενο της επίμαχης απόφασης (βλ., συναφώς, απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2005, *Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, C-78/03 P, EU:C:2005:761, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 45 Συναφώς, έχει κριθεί ότι η απόφαση της Επιτροπής με την οποία περατώνεται διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, σχετικά με μέτρο ενίσχυσης, αφορά ατομικώς, εκτός από την αποδέκτρια επιχείρηση, και τις ανταγωνίστριες επιχειρήσεις οι οποίες διαδραμάτισαν ενεργό ρόλο στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, εφόσον η θέση τους στην αγορά επηρεάστηκε ουσιωδώς από το μέτρο ενίσχυσης που αποτέλεσε αντικείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης. Επομένως, μια επιχείρηση δεν αρκεί να προβάλλει απλώς την ιδιότητά της ως ανταγωνίστριας της αποδέκτριας επιχείρησης, αλλά πρέπει και να αποδεικνύει ότι, λαμβανομένου υπόψη του βαθμού της ενδεχόμενης συμμετοχής της στη διαδικασία και της έντασης του επηρεασμού της θέσης της στην αγορά, βρίσκεται σε πραγματική κατάσταση η οποία την εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη μιας αποφάσεως (βλ. διάταξη της 7ης Μαρτίου 2013, *UOP κατά Επιτροπής*, T-198/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:105, σκέψεις 25 και 26 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ. επίσης,

συναφώς, απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 1986, Cofaz κ.λπ. κατά Επιτροπής, 169/84, Συλλογή, EU:C:1986:42, σκέψη 25, και διάταξη της 27ης Μαΐου 2004, Deutsche Post και DHL κατά Επιτροπής, T-358/02, EU:T:2004:159, σκέψεις 33 και 34).

- 46 Αναφορικά με το αν συντρέχει ή όχι τέτοιος επηρεασμός, το Δικαστήριο είχε την ευκαιρία να διευκρινίσει ότι το γεγονός και μόνον ότι μια πράξη, όπως η προσβαλλόμενη απόφαση, δύναται να επηρεάσει σε ορισμένο βαθμό τις σχέσεις ανταγωνισμού που υφίστανται στη σχετική αγορά και ότι η ενδιαφερόμενη επιχείρηση τελούσε σε κάποιου είδους ανταγωνιστική σχέση με τον αποδέκτη της ως άνω πράξης δεν αρκεί σε καμία περίπτωση για να θεωρηθεί ότι η οικεία πράξη αφορά ατομικά την επιχείρηση (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 10ης Δεκεμβρίου 1969, Eridania κ.λπ. κατά Επιτροπής, 10/68 και 18/68, σκέψη 7, καθώς και διάταξη της 22ας Δεκεμβρίου 2008, British Aggregates κατά Επιτροπής, C-487/06 P, EU:C:2008:757, σκέψη 47).
- 47 Κατά πάγια νομολογία, η προσφεύγουσα οφείλει να προσκομίζει στοιχεία ικανά να αποδείξουν την ιδιαιτερότητα της ανταγωνιστικής της θέσης (διάταξη της 27ης Μαΐου 2004, Deutsche Post και DHL κατά Επιτροπής, T-358/02, EU:T:2004:159, σκέψη 38, και απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2009, Deutsche Post και DHL International κατά Επιτροπής, T-388/03, EU:T:2009:30, σκέψεις 49 και 51) και να αποδεικνύει ότι η ανταγωνιστική της θέση επηρεάστηκε ουσιωδώς, συγκρινόμενη με αυτή των λοιπών ανταγωνιστριών επιχειρήσεων στη σχετική αγορά (βλ., συναφώς, διάταξη της 27ης Μαΐου 2004, Deutsche Post και DHL κατά Επιτροπής, T-358/02, EU:T:2004:159, σκέψη 41· βλ. επίσης, συναφώς, αποφάσεις της 10ης Φεβρουαρίου 2009, Deutsche Post και DHL International κατά Επιτροπής, T-388/03, EU:T:2009:30, σκέψη 51, της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, TF1 κατά Επιτροπής, T-193/06, EU:T:2010:389, σκέψη 84, της 15ης Ιανουαρίου 2013, Aiscat κατά Επιτροπής, T-182/10, EU:T:2013:9, σκέψη 68, της 5ης Νοεμβρίου 2014, Vtesse Networks κατά Επιτροπής, T-362/10, EU:T:2014:928, σκέψη 55, και της 3ης Δεκεμβρίου 2014, Castelnou Energía κατά Επιτροπής, T-57/11, EU:T:2014:1021, σκέψεις 35 έως 37).
- 48 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση την αφορά ατομικά στο μέτρο που η ενίσχυση κατέστησε δυνατή τη διατήρηση στην επίμαχη αγορά μιας επιχείρησης η οποία, εν απουσία του μέτρου αυτού, θα είχε εξαφανιστεί από την αγορά αυτή. Η διατήρηση της αποδέκτριας επιχείρησης στην αγορά είχε ως συνέπεια διαφυγόντα κέρδη για την προσφεύγουσα, στο μέτρο που, ως η δεύτερη σημαντικότερη επιχείρηση της γαλλικής αγοράς, θα μπορούσε να έχει καρπωθεί τα μερίδια αγοράς τα οποία θα απελευθερώνονταν λόγω του αποκλεισμού της FagorBrandt.
- 49 Υπενθυμίζεται ότι οι όροι του παραδεκτού μιας προσφυγής εξετάζονται κατά τον χρόνο άσκησης της, ήτοι κατά τον χρόνο υποβολής του δικογράφου της προσφυγής (διάταξη της 15ης Δεκεμβρίου 2010, Albertini κ.λπ. και Donnelly κατά Κοινοβουλίου, T-219/09 και T-326/09, EU:T:2010:519, σκέψη 39, και απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2014, Castelnou Energía κατά Επιτροπής, T-57/11, EU:T:2014:1021, σκέψη 34).
- 50 Υπό τις συνθήκες της υπό κρίση υπόθεσης, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν η κατάσταση ανταγωνισμού που επικρατούσε κατά την ημερομηνία άσκησης της προσφυγής και η οποία προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση μπορούσε να αξιολογηθεί με βάση τα στοιχεία τα οποία επικαλείται η προσφεύγουσα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από τα στοιχεία αυτά δεν μπορεί να συναχθεί ότι η θέση της προσφεύγουσας στην αγορά επηρεάστηκε ουσιωδώς εξαιτίας του επίμαχου μέτρου.
- 51 Πράγματι, αφενός, οι πίνακες μεριδίων αγοράς που περιλαμβάνονται στο παράρτημα 14 του δικογράφου της προσφυγής καταγράφουν περισσότερες από δεκαπέντε επιχειρήσεις δραστηριοποιούμενες στη γαλλική και στην ευρωπαϊκή αγορά των μεγάλων οικιακών ηλεκτρικών συσκευών. Όπως όμως υποστήριξε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν μπορεί απλώς να θεωρηθεί κατά τεκμήριο ότι η προσφεύγουσα θα είχε αυξήσει σημαντικά τις πωλήσεις της σε περίπτωση εξαφάνισης από την αγορά της αποδέκτριας των επίμαχων μέτρων επιχείρησης, χωρίς να προσκομιστεί κανένα στοιχείο προς απόδειξη του ισχυρισμού αυτού, δεδομένου ότι, όπως ισχύει εν

προκειμένω, η αγορά παρουσιάζει μη συγκεντρωτική διάρθρωση, χαρακτηριζόμενη από την παρουσία μεγάλου αριθμού επιχειρήσεων (βλ., συναφώς, διάταξη της 11ης Ιανουαρίου 2012, Phoenix-Reisen και DRV κατά Επιτροπής, T-58/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:3, σκέψη 50).

- 52 Αφετέρου, οι αιτιολογικές σκέψεις της προσβαλλόμενης απόφασης τις οποίες αναφέρει η προσφεύγουσα (παρατιθέμενες στη σκέψη 30 ανωτέρω) περιέχουν απλώς ορισμένες γενικές εκτιμήσεις οι οποίες θα μπορούσαν να ισχύουν για όλες τις παρούσες στην επίμαχη αγορά επιχειρήσεις. Είναι αληθές ότι οι εν λόγω αιτιολογικές σκέψεις όντως επισημαίνουν, μεταξύ άλλων, ότι η εξαφάνιση της FagorBrandt θα είχε καταστήσει εφικτό στους ανταγωνιστές της να αυξήσουν σημαντικά τις πωλήσεις τους και, ως εκ τούτου, την παραγωγή τους (αιτιολογικές σκέψεις 18 και 94), σε καμία περίπτωση όμως δεν μπορεί από αυτές να συναχθεί κατά τεκμήριο ότι η προσφεύγουσα θα είχε θιγεί περισσότερο από το επίδικο μέτρο από όσο θίγεται κατά μέσο όρο το σύνολο των ανταγωνιστών της (βλ., συναφώς, απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2014, Castelnuovo Energia κατά Επιτροπής, T-57/11, EU:T:2014:1021, σκέψη 35) ή ότι η ανάπτυξη της προσφεύγουσας θα ήταν ουσιωδώς μεγαλύτερη σε περίπτωση μη έγκρισης του επίμαχου μέτρου (βλ., συναφώς, διάταξη της 27ης Μαΐου 2004, Deutsche Post και DHL κατά Επιτροπής, T-358/02, EU:T:2004:159, σκέψη 43). Επισημαίνεται, μεταξύ άλλων, ότι κανένα στοιχείο δεν παρέχει τη δυνατότητα να εξακριβωθεί ότι η προσφεύγουσα θα ήταν σε καλύτερη θέση, σε σχέση με τον μέσο όρο των ανταγωνιστριών της, να καλύψει το κενό της ζήτησης που θα δημιουργούσε η εξαφάνιση της FagorBrandt. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι η επίδικη ενίσχυση βοήθησε την αποδέκτριά της να διατηρήσει μερίδια αγοράς που σε διαφορετική περίπτωση θα κατείχε η ίδια (απόφαση της 13ης Ιουνίου 2013, Ryanair κατά Επιτροπής, C-287/12 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:395, σκέψη 113) και, ως εκ τούτου, ότι η ενίσχυση αυτή είχε ως συνέπεια τόσο σημαντικά διαφυγόντα κέρδη για την ίδια σε σχέση με τις λοιπές ανταγωνίστριες επιχειρήσεις ώστε να θεωρηθεί ότι επηρεάστηκε ουσιωδώς η θέση της στην αγορά. Συναφώς, αντιθέτως προς τα όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το γεγονός ότι αποτελούσε τη δεύτερη σημαντικότερη επιχείρηση της αγοράς –με την αποδέκτρια επιχείρηση να ηγείται– δεν μπορεί αφ' εαυτού να οδηγήσει στην κατά τεκμήριο διαπίστωση ότι επηρεάστηκε ουσιωδώς η θέση της στην αγορά (βλ., συναφώς, διάταξη της 27ης Αυγούστου 2008, Adomex κατά Επιτροπής, T-315/05, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:300, σκέψη 28).
- 53 Κανένα από τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αναιρέσει τη διαπίστωση που εκτίθεται με τις σκέψεις 50 έως 52 ανωτέρω και η οποία αντλείται από την έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης της προσφεύγουσας λόγω μη προσκόμισης στοιχείων κατά τον χρόνο άσκησης της προσφυγής τα οποία να αποδεικνύουν ότι επηρεάστηκε ουσιωδώς η ανταγωνιστική της θέση.
- 54 Πρώτον, από κανένα στοιχείο δεν αποδεικνύεται ότι η προσφεύγουσα «απέκτησε σημαντικό αριθμό μεριδίων της γαλλικής αγοράς» από τότε που η αποδέκτρια της ενίσχυσης έπαυσε τις δραστηριότητές της, δηλαδή στα μέσα του 2013 (βλ. σκέψη 33 ανωτέρω). Εν πάση περιπτώσει, ακόμα και αν το γεγονός αυτό θεωρηθεί αποδειχθέν, η προσφεύγουσα δεν υποστηρίζει ότι τούτο προσδίδει στην ανταγωνιστική της θέση ιδιαίτερο χαρακτήρα σε σχέση με τη θέση των ανταγωνιστριών της, όπως απαιτεί η νομολογία (βλ. σκέψη 47 ανωτέρω). Το ίδιο ισχύει για την περίπτωση σύμφωνα με την οποία, έστω και αν η προσφεύγουσα είχε ανακτήσει μόλις το 1% των μεριδίων αγοράς της FagorBrandt, το ποσό που αντιστοιχούσε προς το μερίδιο αυτό ισοδυναμούσε με το ποσό της ενίσχυσης την οποία αφορούσε η προσβαλλόμενη απόφαση. Η διαπίστωση αυτή ισχύει μάλιστα για όλους τους οικονομικούς φορείς της αγοράς.
- 55 Δεύτερον, ούτε από τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στη διαδικασία εξέτασης μπορεί να θεωρηθεί κατά τεκμήριο ότι η θέση της στην αγορά επηρεάστηκε ουσιωδώς. Συγκεκριμένα, δεν μπορεί να συναχθεί από τη συμμετοχή και μόνον ενός προσφεύγοντος στη διοικητική διαδικασία ότι νομιμοποιείται ενεργητικώς προς άσκηση προσφυγής (διάταξη της 7ης Μαρτίου 2013, UOP κατά Επιτροπής, T-198/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:105, σκέψη 27· βλ. επίσης, συναφώς, απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2007, Sniace κατά Επιτροπής, C-260/05 P, EU:C:2007:700, σκέψη 60), ακόμη και αν

έχει διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στη διαδικασία, μεταξύ άλλων, υποβάλλοντας την αρχική καταγγελία επί της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση (βλ. συναφώς, απόφαση της 9ης Ιουλίου 2009, 3F κατά Επιτροπής, C-319/07 P, EU:C:2009:435, σκέψεις 94 και 95).

- 56 Τρίτον, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα συγκαταλεγόταν στους δυνητικούς αγοραστές της αποδέκτριας το 2001/2002, ενόσω η τελευταία τελούσε υπό διαδικασία αφερεγγυότητας (βλ. σκέψη 34 ανωτέρω), δεν ασκεί επιρροή στο πλαίσιο απόδειξης της ικανότητάς της, δέκα έτη και πλέον μετά τη διαδικασία αυτή, να ανακτήσει, σε αισθητά ανώτερη αναλογία από αυτή των ανταγωνιστριών της, τα μερίδια αγοράς που απελευθερώθηκαν από την εξαφάνιση της FagorBrandt.
- 57 Τέταρτον, δεν ασκεί τελικώς επιρροή, υπό το πρίσμα της αρχής του δεδικασμένου, το γεγονός ότι, με την απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2012, Electrolux κατά Επιτροπής (T-115/09 και T-116/09, EU:T:2012:76), το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε αυτεπαγγέλτως την έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης της προσφεύγουσας, μολονότι τα επιχειρήματα τα οποία προβλήθηκαν με το προηγούμενο δικόγραφο προς στήριξη της προσφυγής κατά της απόφασης 2009/485 ήταν, κατά την προσφεύγουσα, καθ' όλα όμοια με τα προβαλλόμενα κατά της προσβαλλόμενης απόφασης στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.
- 58 Πράγματι, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εκτίμηση του ζητήματος αν μια απόφαση αφορά ατομικά συγκεκριμένο φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει να πραγματοποιείται κατά τον χρόνο άσκησης της προσφυγής, εξαρτάται δε αποκλειστικώς από την προσβαλλόμενη απόφαση (διάταξη της 29ης Μαρτίου 2012, Asociación Española de Banca κατά Επιτροπής, T-236/10, EU:T:2012:176, σκέψη 38). Επομένως, το δεδικασμένο που παράγει η απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2012, Electrolux κατά Επιτροπής (T-115/09 και T-116/09, EU:T:2012:76), η οποία αφορά τη νομιμότητα της απόφασης 2009/485, δεν μπορεί να προδικάσει την ύπαρξη ή μη ενεργητικής νομιμοποίησης της προσφεύγουσας όσον αφορά την υπό κρίση προσφυγή, η οποία στρέφεται κατά της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 59 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η ανταγωνιστική της θέση επηρεάστηκε ουσιωδώς από την ενίσχυση την οποία αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση. Ως εκ τούτου, η προσφυγή της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 60 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικά της δικαστικά έξοδα καθώς και σ' αυτά στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, σύμφωνα με τα αιτήματα της τελευταίας.
- 61 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Κατά συνέπεια, η Γαλλική Δημοκρατία θα φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε. Οι λοιποί παρεμβαίνοντες θα φέρουν επίσης τα δικαστικά έξοδά τους, κατ' εφαρμογή του άρθρου 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

- 2) Η Whirlpool Europe BV θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Η Γαλλική Δημοκρατία, η Electrolux AB και η Fagor France SA θα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Ιουνίου 2016.

(υπογραφές)